

EPERJESI LAPOK

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 12 K.

Félévre 6 K.

Negyedévre . . . 3 K.

Hirdetési díj: Egyhasábnos

betűsor egyszeri hirdetése

50 f. Rözklemények sora 80 f.

**POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI,
KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP**

**Az Eperjesi Széchenyi-körnek, az Eperjesi Magyar Védőegyesületnek
és az Eperjesi Kereskedők Társulatának hivatalos közlönye.**

Szerkesztőség és

kiadóhivatal

Kösch Árpád

könyvnyomdája

Eperjes, Fő-u. 59.

Telefon-szám 16.

Szózat a sárosiakhoz.

II.

Rákóczi megyéje.

A kassai dóm kriptaüregében nyugvó fejedelemnek igazság szerint Sárosmegye földjén kellene síri álmát továbbfolytatnia. Sáros volt az ő igazi pátriája. Itt időzött legörömelebb, Zboró, Nagysáros váraiban, eperjesi udvarházában. Zboróról keltezte a fejedelem okleveleit: „datum Zboroviae sub centum tilis”. 1694. május 25-ikén foglalta el *sárosi főispáni* székét, ugyanaz évben nősült, fiatal nejét Eperjesre hozta, hol nagyúri nyílt háztartást vittek. Itt időzött ugyanakkor gr. Bercsényi Miklós is, együtt vadászgattak Sáros erdeiben, közben terveket szőttek a haza sok vérző bajának orvoslására. Nagysárosi várában fogták el 1701-ben, s mikor Bécsűjhelyen osztrák bíróság elé akarták állítani, ez ellen tiltakozott, hivatkozva a királyi esküvel megerősített országos törvényekre, melyeket *mint sárosi főispán* védeni tartozik. Franciaországban — száműzetése idején — a *sárosi gróf* nevet viselte. Fia: György *makovicai herceg* címet kapott. Sáros tót és rutén népe hűen követte a fejedelmet s kitartással küzdött zászlai alatt.

Mindez ismert dolog, köztudomást esemény, mindez apróra kiolvasható a lexikonokból, — de nem árt pillantást vetni a multba, hogy annak fényéből lelkesültséget merítsünk, lelkesültséget, mely arra készlet, hogy a dicső ősök nyomdokait kövessük.

„Császárról szól a francia fiának” — mondja a költő —, állíthatunk-e mi Rákóczinál nemesebb hőrost a késő utód lelki szeméi elé, képes-e más oly lelkesedést kiváltani bensőnkben, mint a fejedelem dicsőnyövezte alakja? Már pusztá neve gyűjt — mint az ő indulója. S amint a franciák nagy császára dicsőséget árasztott nemzetére, úgy Rákóczi is nimbuszt kölcsönöz a miliónak, melyben élt s dicsőségének egy fénysugára Sáros földjére esik. S azért a mai nemzedék is önérettel vallhatja magát sárosinak.

Mi legyen mármost célja a sárosiak tömörülésének, minek érdekében intézzük hozzájuk szózatunkat? Állítson-e — Szepesmegye mintájára — Sáros is otthont a Budapesten tanuló, főiskolákat látogató ifjak- és leányoknak? Erre nem lehet más felelet, mint egy határozott: nem. Az „Egy eszme” írója szem elől tévesztette a különbséget, mely e kérdésben a két szomszéd megye között létezik. Szinte tollunkra tolul a banális hasonlat: hogy amíg a töltött káposztától a magyar ember meggyógyult, addig a német belepusztult élvezésébe. A szepesieknek nincs főiskolájuk, azok tanulóifjúságuk érdekében gravitálhatnak Budapestre, létesíthetnek ott-

hont számukra, ha Sáros ugyanazt tenné — Eperjes vallaná benne kárát. Eperjesnek van gör. kath. szemináriuma, ev. teológiája — otthonnal — és van virágzó jogi akadémiaja. Utóbbit kell istápolni, gondozni; intézményeket létesíteni, melyek a jogászfiatalság Eperjesen való könnyebb megélhetését biztosítsák, léteérdeke ez ennek a főiskolának, mely a felvidéki megyék részében-hosszában nagy vonzerőt gyakorol.

De ha Budapesten sárosi otthon létesülne, mérsékelt díjú vagy ingyen lakással s élmezéssel, tekintve, hogy azonfelül mellékfoglalkozást a főiskolát látogató Budapesten könnyebben szerez, mint Eperjesen, — még a sárosi fiúk is alighanem Budapestre tolnának. Az ország fővárosa mindenestre több életet nyújt az életet megismerni, szórakozni vágyó ifjúnak, mint egy szerény, csendes, kisméretű vidéki város. De — ismerjük el — tapasztalatot is többet gyűjthet, művelődéshez is inkább talál módot, eszközöket a nagyvárosban. A képtárak, múzeumok, nyilvános könyvtárak mindig rendelkezésére állnak a tudást öregbíteni, szepeszeket, izlését kiművelni törekvő ifjúságnak. Ez az, ami Eperjesnek hiányzik, aminek — ha kisebb keretben is — létesítéséről érdemes eszmecserét javasolni.

Iskolák dolgában szinte rekordot ér el Eperjes. A főiskolák mellett a két főgimnázium, a gör. kath. s evang. tanítóképzők s az állami tanítónőképző-intézet, mint a köznevelődés szervei képezik Eperjes büszkeségét s emelik annak jelentőségét, presztizsét sok vidéki város fölé. Kulturális intézménye a Széchenyi-kör is, melynek jótekonny hatása úgy a tanulóifjúságra, mint a város társadalmára — túlzás nélkül lehet mondani — páratlanul áll az országban.

Valóban Sárosmegyének sem oka, sem joga, hogy közönnyel, félvállról tekintsen fővárosára, hogy azt negligálja s a szomszéd megye fejlettebb városai felé sandítson.

Igaz, hogy Kassa túlszárnyalta Eperjest, ennek sokrészből a kassa — oderbergi vasút építéskor elkövetett hibák voltak az okozói. Eperjes város intező körei akkoriban alighanem úgy gondolkodtak, mint Zsolna polgárai, akik káposztáikat féltették a vasúttól, úgy hogy aztán a nagy vasúti csomópont Ruttkán létesült és Zsolna megmaradt annak, ami volt: jelentéktelen vidéki városnak. Milyen perspektíva nyílt volna Eperjesnek, hol volna ma ez a város, ha Abos helyett itt ágazna el a vasútvonal a Szepesség felé!

Szerintünk Sárosmegyére kötelességszerűen hárul a feladat, hogy Eperjest fejlődésében támogassa, felvirágzásán közreműködjen. Ide tendál a mi szózatunk.

Miként egy ország szellemi és anyagi fejlettségét, kulturáját a főváros szerint

ítéli meg az idegen, úgy a vármegye életét, műveltségi fokát is annak fővárosa tükrözi vissza. Épp ezért saját magát szolgálja a megye, ha fővárosa jelentőségét, fényét emeli. Mi tehát a teendő?

Eperjes érdekében kell messzemenő akciót kifejteni:

Eperjest széppé, nagygyá, modernné kell tenni!

A kivitelről néhány szó a jövő számban.

Jubileum.

Meleg közvetlenséggel hat e szó most amikor e világégés retentő orkánjában minden porrá lesz, szellem és anyag, régiség és kultúra, test és lélek. Porrá lesz a lélek, a szellem, ha szétkalapácsolják istentelen eszmék, gyilkoló parancsok vad pörölyei, elporlad a régiség patinája és a kultúra kiművelt anyaga elvész, ha nincsenek fenntartó erős támaszai, alapos gondozói.

Jubileum tehát bizonyos eszmének, tömörítő irányelvnek vagy oly körnek, egyesületnek évfordulóját jelenti, amely alapjában jól volt megalapozva, a növényében jól haladt, a gyakorlati életben jól bevált és a jövő fejlődésében biztos reményekre jogosít, kulturát és lelkesítést pusztító háború dacára is.

Ily mély jelentőségű jubileum volt most február 2-ikán a helybeli Angolkisasszonyok zárdájában fennálló *Mária-kongregációnak negyedszázados fennállási ünnepe.*

Huszonöt év az idő folyásában, egy egyesület életében elég tekintélyes kilométerjelző, amelynél, ha hátratekintünk az elmúltra, a kezdet nehézségei, a fejlődés viszontagságai, a sok öröm és bánat, mely velük együttjár, s a mégis jóleső megelégedés azok a lelki mozzanatok, amelyekkel meglátja az ember, hogy a nemes munka mindig eredményes lehet.

Ki ne ismerné el e gondolat tényét? Ki merné elvitatni azt az odaadó munkásságot, azt az önzetlen áldozatkészséget, amellyel a jubiláló Mária-kongregáció Eperjes nagy társadalmi rétegeiben belelopta a szívekbe a munkakedvet, a szép és nemes élet után epekedő vágyat, a tiszta lelkek derűjét, azt a meggyőző igazságot, hogy Eperjesen nem tett senki még annyit a jövőndő, lelkében és testében szép Regnum Marianumért; hogy még többet ne tehetne. Megteremtette azt a kékszalagos Ave Máriás, féléruhás sereget, amelynek hivatása a puha bársonyos, előkelő szalonok társadalmi életében, rossz napjaiban és szórakozásaiban visszainspirálni azt a szt. Isván-korabeli, Hunyadi János-idejébéli főúri vallásosságot, a nem „bigot” katolikus öntudatos urakban és asszonyokban éppúgy, mint egyszerű zsindegyházi házikók szürke embereinek mindennapi verejtékes munkájában időt találni arra, hogy a szabad percek, órák lelki felüdülésre, a tiszta és nemes öntudat megszilárdítására olgáljanak.

Ág Bártfán.

vi február hó

z igazgatóság jelentése

atározat a felmentvény

e a közgyűlést megelőzőleg

t bizottságnál f. évi február

Dr. Artim Mihály s. k.,

társasági elnök.

zámbla. Követel

at .. 20,021 46

.. 25,391 87

.. 12,125 65

.. 650 50

amat 12,581 22

amat

któl. 7,171 95

.. 24 02 77,966 67

.. 7,751 71

.. 2,222 12

87,940 50

FRÉD s. k.,

s pénztáros.

ZRAEL s. K.

s. k.

szepesújvári bér-

gazdaságom fel-

lytán :: az összes

lszerelés

ai és bonyhádi

növendékmárha,

ökrök, anya-

sági gépek, cséplő-

éb gazdasági fel-

p. Szepesvárálja.

forgalmi R.-T.

EST Telefonszám:

tér 3. :: 134-94. ::

magvakat

et tart —

szállítunk.

aló tekintettel a

kezés sorrendjé-

gyeembe.

ágért szavatolunk.

SÜNK

LAPOKBAN!

S e munkakörének a Mária-kongregáció példátlanul jól megfelelt, mert tért nyert, hódított városunk úri intelligenciájában éppúgy, mint az egyszerű polgári lelkekben. Méltán mondhatjuk azért, hogy ez ünnep Eperjes egész társadalmának örömmünnepe volt.

Harangzúgás jelezte az ünnep kezdetét, amikor megyéspüspökünk, dr. Fischer-Colbrie Ágost v. b. t. t. őexcellenciája fényes kíséretével d. u. 3 órakor a főtemplomban megjelent. Rövid ima után a szószékre lépett, ahonnan a hit, az erkölcs, a társadalmi együttélés igaz viláosságáról szólva nemes lelkének sugarait röpítette a szívekbe és a Mária-kongregációra, melynek 25-éves önzetlen és buzgó működéséről az elismerés és hála, hangján megemlékezett, főpásztori áldását adta. Jézus szí. Szíve képeinek trónraemelése után a lorettói litánia és a Te Deum hálátadó és buzgó eléneklése a jubileum végét jelentette. A színültig megtelt főtemplomban Eperjes város úri és polgári társadalmá hatalmas arányban vette ki részét abból a lelki örömből, melyet számára február 2-ika jelentett. A kegyúri padokban — mint oly sokszor — a vármegye főispánja Koós Béla, Magyar József h. polgármester és a megyei és városi tisztikar számottevő tagjai voltak láthatók.

Mikor a jubileum templomi hálaadásának komoly pillanatai a résztvevőkben egy túlélt negyedszázadnak mély, jelentős mozzanatait újra átvonultatták, a közönség az Angolkisasszonyok Sancta Maria-intézetébe vonult, ahol 5 órakor díszünnepély volt. Az előkelő terem úri soraiban dr. Fischer-Colbrie Ágost v. b. t. t., kassai megyéspüspök, dr. Novák István eperjesi megyéspüspök, Zaborovszky Béla pápai praelatus, Koós Béla főispán, Magyar József helyettes polgármester, kissóczy Kissóczy Mátyás kir. kúriai bír., Janik Ferenc min. tanácsos, pénzügyigazgató, Andruscsakécsics Henrik sz.-sz. tanácsos, hitoktató, a Mária-kongregáció lelkes vezetője és a termet színültig megtöltő előkelő hölgyek és urak harmónikus tömege csak fényesebbé tették a keretet, amelyen belül az ünnepély megragadó és leheletszerű finomsággal, előkelő ízléssel, ártatlan bájjal és tökéletes rátermettséggel szervezett képe ismét a kongregáció képességeit és vezetőségének figyelemreméltó, példás, szinte mesészerű munkabírását emelte ki. Az ünnepély pontjai oly precíz és művészi alakítással voltak előadva, hogy vétenénk, ha a szereplők kedves elismerése mellett nem a babékoszorus hálával emlékeznénk meg az új főnöknő, Mater Cserny Irén és Mater Jakab mesternő önzetlen fáradságáról, művészi ízléséről és szeretetteljes gondosságáról, amely lehetővé tette e napnak felejthetetlen kedvességét és örök emlékét.

A díszünnepély után, melyet telt ház előtt február 3-ikán és 4-ikén megismételtek, a kassai megyéspüspök dr. Novák István eperjesi püspöknél tett tiszteletteljes látogatást, majd Kissóczy Mátyás kir. kúriai bírónál és Janik Ferenc min. tan., p.-ü.-igazgatónál hasonlóan elidőzött. Utána a püspök Zaborovszky Béla pápai praelatusnak volt a magas vendége s vacsora után egy kedves nap emlékével utazott vissza Palyó Mihály püspöki titkárral székvárosába.

Eperjes, 1918. február 6.

ó - a.

A vakok intézete javára a városi Vigadó nagytermében a női választmány **ma febr. 10-ikén** esti 1/2 8 órai kezdettel előképekkel tarkított estélyt rendez. Az estély iránt általánosan nagy az érdeklődés.

Önzés.

Írta főiskolai tanár.

J e: „Mir ist nichts über Mich.“
STIRNER

Emek a rémes világháborúnak mi fix-fizetésű s hozzá nagycsaládú tisztviselők szá-
nalomra méltó áldozatai vagyunk. És még szomorúbb jövőt jósol *Ghillány* báró, ez a mi népbarátunk multkori vezércikkében. De amit a háború zónáján innen nyüzsgő némely ember egymás megrontására tudott produkálni és művel ma is szemünk előtt, azt nem lehet lelki háborgás nélkül még csak elgondolni sem. Az árdrágítók, a szemérmetlenül vagyosodók s a minden tisztességet levetkezők rabló eljárása felülmúl minden emberi képzeletet. Valóságos hiénák és emberévő cápák ezek a hadiüzsorások némely néprétegekben és foglalkozásoknál a mi bőrünkön.

A pénz szerelme s a gazdagodás vágya hitvány üzérkékké aljasította, egymásra uszította némely élelmes néprétegek és foglalkozások hadát, s amit művelt és művel még ma is ez a had, felért és felér a régi rablóvilág banditásgáival anélkül, hogy annak romantikájából volna benne csak egy szemernyi is.

Rákényszeredtünk — mondja ez állapotok egy éleslátású szemlélője — a hivatalos szabályok kijátszására, hogy élhessünk, hogy mosott ruhát viselhessünk, hogy meztelenül ne járjunk, hogy az estéli viláosságot legalább egy hitvány mécsesféle szolgáltatssa családunknak. Csalókká és csalatottakká lettünk, s odáig haladtunk az *erkölcsiség* lejtőjén, hogy végre mintha irgyeivé váltunk volna azoknak, akiket lelkünk tiszta óráiban, mint az Isten képét megtagadó emberkereskedőket gyűlölnünk és utálnunk kellene.

És látnunk kellett, hogy a gonoszság miként boldogul e világ szerint való boldogulással s hogy nincs erő, nincs társadalom, hatóság vagy államkormány ennek a felburjánzott istentelenségnek és embertelenségnek a megfékezésére. Tehetetlenül és tanácsalauul megadtuk magunkat a XX. századbeli banditák vakmerő, szabad csapatainak, sőt hogy a napi szükségleteinket úgy ahogy kielégíthessük, magunk is bűnrészeseivé szegődtünk a rajtuk élőkódóknek, a mi erszényünkön, sőt bőrünkön gazdagodóknak, és örülnünk kellett, ha százszoros, olykor ezerszeres árákon meg tudtuk szerezni szükségünköt, sőt nyomorgó családunknak a házi szükségleteink beszerzésére szolgáló apróságokat.

Hogy e nagy erkölcsi baj, a szemérmelenségnek ez undok győzelmére mellett sokan több éven át családjuk számára megtakarított vagyonukat is kénytelenek voltak az élelmes Mammon torkába dobálni, ezt — ha keservesen is — csak elviseltük; de hogy a seprű enyvére felülkerüljön az emberiség nagy hordójában, és hogy kacagva rohanjon szemünk láttára az undok kapzsiság „a konjunkturák felhasználásának“ cégére alatt a vagyoni boldogulás országútján, — ezt sohasem fogjuk tudni sem megérteni, sem méltányolni.

A világháborús drágaság eme pusztító és öldöklő furiáinak fojtogatásait főleg mi készpénzfizetésű és városban lakó köztisztviselők érezzük a legfájdalmasabban. Pedig mi lesz szegény hazánkban, ha annak legértékesebb kulturális társadalmi osztályát: tisztviselői, s főleg tanári és tanítói karát, a tágabb és szűkebb értelemben vett intelligenciáját s anyagi és szellemi erejét pusztulni, veszni engedjük! Valóban beteljesedett *Nietzsche*, a német bölcselő vészes jóslata az állapotok megváltozásáról s az értékek megcseréléséről napjainkban.

De azért nekünk is nagy részünk van e túrheterlen és elviselhetetlen állapotok előidézésében. *Nincs bennünk szolidáris és szociális érzés s egymásnak terheit hordozni* sem nem tudtuk, sem nem akarjuk. Még az u. n. barátok is lévita módjára elhaladnak egymás mellett s legtöbb felebarátunk mai baja, sőt jajja hidegen és érzéketlenül hagy bennünket. Nem törődömségünkkel, sőt a háború *ból* való kapzsi élésünkkel s a viszonyokkal való megalkuvásunkkal még hatóságaink üdvös szociális intézkedéseit is megnehezítjük vagy megbénítjuk.

Az *önzés* a mi mai életfolyásunk követett zsinórmértéke, amely pedig minden bajnak, bűnnek és gonosznak örök forrása és szülőoka. Nem az önfeláldozó jézusi szeretet parancsát, hanem az ultramodern *Stirner*-féle immorális alapelveit követjük, amely szerint: „*Mir ist nichts über Mich!*“ Így aztán mi

védtelen egyházi, állami, vármegyei és városi tisztviselők — polgármesterünk találó megjegyzése szerint, ma igazán „páriák“ — vagy a napi keresetük után élő munkások megronsolt idegrendszerrel tántorgunk, támolygunk, sőt ma-holnap el is merülünk világháborús drágaságunk örvényében és forgatagában. Olyannyira megváltoztak és megcserélődtek az értékek, hogy a pénz mindeneket elnyelő molochja mellett az intellektuális és morális kulturmunka, mint legértékesebb hazafias, szociális munka és foglalkozás iránt mintha eltompult, sőt elveszett volna a mi érzékünk és fogékonyságunk. Pedig e szellemi és erkölcsi irányítás nélkül nincs e hazában haladás és fejlődés. Az intellektuális és morális kulturmunka, főleg a vezető papi, jogász, tanári és tanítói társadalom megbecsülhetetlen szolgálata valóságos gerince és élő tengelye e magyar haza jövőüdvének és boldogságának. Mi lesz, ha a mai üzérkedő drágaság miatt mi is megbénulunk vagy ellankadunk, teljesen eladósodunk és lerongyolódunk, és eddigi népnevelő és társadalmat irányító munkásságunk energiája teljesen felmondja ma-holnap a szolgálatot?! Segítsenek tehát rajtunk mielőbb és pedig gyökeresen és hathatósan azok, akiket illet s amíg nem késő. Mert „jam proximus ardet Ucalegon“ — a mi vidéki tótságunkon: „üz nám kozuch pali“ —, ég már a subánk!

Az az élelmes, de szemérmelten hiénahadat pedig az ipar, kereskedelem és gazdaság terén, hatóságaink és művelt társadalmunk méltó figyelmébe és kellő elbánásába ajánljuk. Gondolkozzunk mindannyian az ellenük való védekezésünk módjairól és eszközeiről egyaránt!

Mialatt e sorokat irtuk, kérdésünkről erősen hazafias és szociális érzésű magyar püspökünk: *Prohászka* Ottokár is megnyilatkozott „Erzészvilágunk nyereség- és veszteségmérlege a világháborúban“ című, és úgy találja, hogy a háború a vallásosságnak többet ártott, mint használt s a háború által nem lettünk jobbakká, sem erkölcsösebbekké, legfeljebb nevelte bennünk a közösség érzetét. „*A frontmögötti erkölcsi züllésnek*“ szomorú tüneteit pedig ve-
lünk egyezőleg a következőleg rajzolja meg: *A tekintély s a tisztelet vesz; a tízparancsolat mintha nem is volna. A bűn elveszti utálatos voltát... az óriási rendetlenség s nehézség az élelmi- és ruhaszerek beszerzése körül általános élexbe kergette bele a gazdasági rendet; mindenki lop, csal, csempész, vagyis oly cselekményeket követ el, melyeket a törvény csalásnak, csempészésnek minősít s ugyanakkor hiszi és mondja is, hogy másképp nem lehet.* Ez állapotok megzavarják az erkölcsi érzéket. Az önzés a legkíméletlenebb zsarolást üzi s a pénzt hajhászta, de az az aranyeső, mely az emberek közé hull, nem mozdítja elő sem a boldogságot, sem az erkölcsöt. Vakon, ész nélkül rohannak a telhetetlenség lejtőjén. Ma a pénz sokkal fényesebb bálvány, mint azelőtt volt. Ahol pedig pénz van, pláne az ilyen hadinyereségeken, könnyűszerrel felgyülemlett pénz, ott élveznek s élnek világukat s a háború távoli moraja cseppet sem zavarja, sőt talán csak ingerli a perverz hajlamokat. *Az egész társadalom úszik, sőt fuldokol az erkölcsi szenny és piszok árjában!*

Sajnos, de való és hű tükkörképe a mi erkölcsiileg szomorú közállapotainknak, amihez valóban nem kell kommentár! Elég volt már *Dante* Divina commoediájának poklából, — jöjjön már annak paradicsoma is. Ugy legyen!

A honvédtűzérkaszánya ügye a városi közgyűlésen.

A polgármester negyedévi jelentéséből, lapunk mult számában tett ígretünkhöz képest, közöljük még szösz szerint a következőket:

„E helyen kívánok jelentést tenni a háború miatt függőben maradt honvédtűzérkaszánya építéséről is, de amikor ezt teszem, méltóztassék megengedni, hogy a tek. Közgyűlés emlékeztetébe idézzem az építés főbb mozzanatait.

A kaszányaépítést a tek. Közgyűlés az 1913. október 31-ikén hozott 5749/1—1913. sz. határozattal rendelte el.

Az építés végrehajtásához elsősorban az építési terület megszerzése vált szükségessé s ezért a város közönsége hét féltől összesen 48,295 négyszögöl nagyságú területet vásárolt, összesen 150,058 kor. 50 fillérért és egy házat 18,000 koronáért.

Az építési szerződést pedig 2.868,069 kor. 95 fillérrel Bleuer Ödön és Scheiber József mérnökökkel kötötte meg, amely szerződés szerint a vállalat a kaszárnyaépítés minden munkáját köteles volt elvégezni.

Ezek szerint — tekintettel arra, hogy a vásárolt 48,295 négyszögöl területből mintegy 20,000 négyszögöl a város rendelkezésére maradt volna fenn, — a kaszárnyaépítés kerekén 3.000,000 koronába került volna.

Az építési költségek fedezésére a Magy. Jelzáloghitelbanktól 6%-os kamatozás mellett 16 millió korona függőkölcsön vétetett fel, amelynek helyébe lépett volna az egész építési költséget magában foglaló 3 milliós törlesztéses kölcsön.

Ezek szerint a várost a kaszárnyaépítésből kifolyóan ennek a törlesztéses kölcsönnek a kamata terhelte volna, amely 5,5%-os alapon 165,000 koronát tett volna ki.

Ezzel szemben a honvédelmi miniszter 43,763—1914. sz. határozattal a következő tértételeket állapította meg.

a) azok után az épületek után, amelyekért a kincstár a beszállásolási törvényben biztosított szálláspénzeket fizeti, összesen 96,249 koronát;

b) azok után az épületek és építmények után pedig, amelyek szabad megegyezés tárgyát képezik, az építési tőke 8%-át, amely 1.043,000 korona után 83,400 koronát tesz ki, úgy hogy a katonai kincstár által fizetendő térítés 179,689 koronát tett volna ki s így a 165,000 koronával szemben 14,689 korona lett volna a város javára mutató különbözet.

Az építés 1914. évi június havában meg is kezdetett, de 1914. évi december havában az építést az ellenséges betörés miatt abba kellett hagyni s az 1915. év végén a vállalkozókkal létesített, a közgyűlés által az 1916. évi 3973. sz. határozattal jóváhagyott megállapodás alapján mindössze a félig kész épületeket hoztuk fedél alá, hogy azokat a további rongálódástól megóvjuk.

Ugy hogy ezidő szerint a Magy. Jelzáloghitelbanktól felvett 16 millió koronából az időközi kamatokkal együtt összesen 647,000 koronát használtunk fel, a fel nem használt 953,000 koronából pedig 482,000 kor. a városi pénztárban, 471,000 kor. pedig a Magy. Jelzáloghitelbanknál van gyümölcsözően elhelyezve.

A háború azonban itt is egészen új helyzetet teremtett, úgy hogy az építési költség előreláthatóan nagyobb lesz az előirányoztnál, de viszont nagyobb lesz az a térítés is, amelyet a város a kincstártól kap, mert a honvédelmi minisztérium illetékes ügyosztályai a velük több ízben folytatott tárgyalások alkalmával ismételtelen kijelentették, hogy a város a háború miatt nem károsodhatik.

Az előbb említett s a vállalkozókkal létesített megállapodás szerint a vállalkozókkal kötött szerződés továbbra is érvényben marad ugyan, de megvan a lehetőség arra is, hogy velük a leszámolás véglegesen megegyessék s ez esetben a jövőre nézve a város teljesen szabad kezét nyerje.

A körülmények lehető mérlegelése alapján erre vonatkozóan a tanács annak idején megfelelő javaslatot fog tenni.

E jelentéshez a polgármestertől nyert információink alapján a magunk részéről, referálván a közgyűlésen elhangzott felszólalásokra, a következő megjegyzéseket fűzzük:

Az a kérdés, hogy Eperjesnek kell-e kaszárnya vagy nem, lehet vita tárgya. Magunk is szívesen látnók, ha a kaszárnyák helyén hatalmas ipartelepek volnának, de ha a között kell választani, hogy — ha már ipartelepek létesítésére nincs meg a lehetőség — kaszárnya legyen-e vagy semmi, mi mindenesetre a kaszárnyaépítés mellett foglalnánk állást, mert egy tízezered a békeidőben a város gazdasági életében a forgalom nagyarányú emelkedését jelenti, amelyet figyelmen kívül hagyni megbocsáthatatlan bűn lenne.

Ami a tűzérkaszárnya építésének megkezdésére felvett 1.600,000 kor.-ból maradt 953,000 korona után előálló kamatvesztéséget illeti,

amiatt kár aggódni, mert az interkaláris kamat az építési költségbe mindig betudandó, s minthogy a város az építési költség tekintélyes része után 8% térítést kap, ezt a kamatvesztés után is meg fogja kapni.

Azt pedig, hogy az építésnek a háború miatt történt abban hagyása okából felhasználatlanul maradt összeget nem fektette a város hadikölcsönkötvénybe, a magunk részéről csak helyeselhetjük, mert hiszen az 1916-iki orosz győzelmünk óta állandóan a levegőben volt a békekötésnek mindnyájunk által óhajtott gondolata s a városnak erkölcsi kötelessége már előre gondoskodni arról, hogy a harcsterről hazajövő iparosok és napszámosok azonnal keresetforráshoz jussanak; egyik lehetősége az is, hogy a kaszárnyaépítés — amelynél, ha teljes erővel folyik, naponként 800—1000 ember dolgozhatik — a békekötés után azonnal megkezdődjék.

Lehetséges volna-e ez akkor, ha a szükséges összeg nem állna a város rendelkezésére, ha csak akkor kezdené meg egy új kölcsön fölvételének hosszadalmas eljárását?

Sőt mi tovább megyünk. Mivel nem tudni, hogy a háború után milyenek lesznek a pénzvisszonyok, azt pedig látjuk, hogy most több város igen kedvező feltételek mellett vesz fel amortizációs kölcsönt (Debreczennek a Kereskedelmi Bank 50 évre 5,20%-os annuitás mellett 97%-os árfolyammal tett ajánlatot), célszerűnek tartanánk, ha a város az előrelátható építési tőkét már most biztosítaná amortizációs kölcsön alakjában.

Egyébként pedig nagy érdeklődéssel várjuk a pénzügyi és jogi szakosztálynak erre vonatkozó javaslatát.

KÖZJÓTÉKONYSÁG.

A sárosvármegyei hadiársvák alapja javára az eperjesi kir. adóhivatalba, mint Sárosvármegye gyámpénztárába 1918. febr. 6-ikáig a következő adományok folytak be:

A már nyugtázott összeg	K. 76,632.49
Fekete Béla lemesi szolgabíró útján: Majorszki János tiszteit lakos	20.—
Lippai János hernádszentiváni körjegyző: Sároskislalu község cukorfelesztési feleslege	33.—
Szakmáry Géza bártfai főszolgabíró beüld	50.—
Ugyanaz beüld	72.—
Turóczi János bókii lakos házassága alkalmából adományoz	5.—
Konka Géza felsőodori körjegyző útján: Alsóodor községbeliek adománya	12.76
Szakmáry Géza bártfai főszolgabíró küld Schütz Emil szemelnye körjegyző kávékiosztás feleslege címén	20.—
Fekete Béla lemesi szolgabíró útján Hudák Lajos abosi lakos	20.—
Wischi Győző sárosbogyáni körjegyző beüld	43.—
Martényi Andor bányavölgyi esperes, az ottani áll. isk. s óvoda növendékei által rendezett pásztorjáték beléptidíjai cím.	39.—
Szakmáry Géza bártfai főszolgabíró beüld	225.—
Ugyanaz beüld	25.—
(Ezzel gyűjtése 1490 kor. 90 fillérre emelkedett.)	
Az Eperjesi villamvilágítási és erőátviteli részvénytársaság adománya	100.—
Összesen: K. 77,322.25	

A fentebb felsorolt adományokat ezennel nyugtázom. Egyúttal a mélyen tisztelt **adakozóknak és gyűjtőknek áldozatkésztségükért és sikeres fáradozásukért** — a hadiársvák nevében — hálás köszönetet mondok.

Eperjes, 1918. febr. 6. DR. MÁRIÁSSY BÉLA s. k., Sárosvárm. árvasszékének elnöke.

A Sárosvárm. Jót. Nőegyletnek az Eperjesi Villamvilágítási és Erőátviteli R.-társ. 100 koronát adományozott, melyért ezúton is hálás köszönetét fejezi ki az egyesület nevében **ö.zv. Kósch Árpádné** elnök, **Faragó József** főtitkár.

Hadialap. Az Eperjesi Kereskedők Társulata által létesített hadialapra e héten a következő adomány érkezett:

Tisztviselők Fogy. Szöv. (mákorlésért) 16.—
Eddigi gyűjtésünk 3242.23
Összesen K 3258.23

KUN SÁNDOR Eperjes, 1918. február 8. GLASNER MÓR
pénztáros. alelnök.

A népkönyhának. A Villamvilágítási r.-t. az Izt. Nőegyletnek és népkönyhának 100—100 koronát, dr. Böhm Aladár ügyvéd egy peres ügyből kifolyólag 14 koronát és Wollner Mór úr 10 koronát adományozott. A kegyes adományokat ezúton köszöni az elnökség.

Az Eperjesi Vöröskereszt-fiókegylet javára a következő nagylelkű adományok folytak be: 100 kor. az Eperjesi Villamvilágítási és Erőátviteli r.-t.-tól, 13 kor. 32 fill. Weisz Ignác úrtól (katonai beszállásolási díj), melyekért hálás köszönetet mond az elnökség.

Nyugtázás. Az Eperjesi Villamvilágítási és Erőátviteli r.-t. az Eperjesi Ev. Nőegyletnek 100 kor. és a diakonissza-alapra 50 koronát adományozott, melyekért őszinte köszönetet mond: dr. Sztelho Jánosné elnök, Vogel Béla pénztáros.

A vakok intézetének javára rendezett művészestélyen a következők voltak szívesek felülfizetni: Friedländer N., K. K., Piller Dezső 20—20, Dobay Károly, Bánó Aladár, Hedry Géza, N. N. alezredes 18—18, Putsch N. 16, Pfannl kapitány 14, Bergmann Henrik, özv. Máriássy Andorné, ifj. Meliőrisz Kálmán, Grossmann Ármán, Pálesch Árpádné 10—10, Bánó Dezső, Klauszer Kálmán, dr. Toperczer Géza, Freiburger Béla, Görgey Ernőné, Görgey István, Greskovics László, Szabó Barna, dr. Dobay Zsigmond 8—8, Keil Gyuláné, Liptai Lajos esperes, Meliőrisz Józsefné, dr. Vidor Vilmos, Huszár N., Holénia Béla, Dienes N., Fábry Viktor, br. Ghillány László, N. N. 6—6, Papp Zoltánné, Vadász Klára, Goldberger Henrikné, Meliőrisz Ilka, Vogel Béla 5—5, Gellért Lajos, Heuszler N., Szabó főhadnagy, Semsey Ottó, N. N., N. N. 4—4, Renczes Józsefné, dr. Wallentinyi Samu, Szepesházy főhadn., N. N. 3—3, Semsey állomásfőnök 8, Kirchmayer V., Teles, Huszár N., Grossmann Dezső, Tomcsányi, Hoffmann, Zavatzky Pál, Zipszer Károly, Both Tamás, Kovács N., dr. Farkassz Béla, Floegelné, Jakobovics Margit, N. N., N. N., N. N. 2—2 kor.-t. Fentieken kívül Pfannl tüzérkapitány neje volt oly kegyes az általa készített iparművészeti cikkekben az est javára személyesen árusítani, miáltal az est jövedelmét kerek 1000 koronával gyarapította, mely nemeslelkű tetteért, úgyszintén a fenti adományozók fogadják úgy az intézet igazgatóságának, mint pedig a nő választmányi rendezőbizottságnak leghálásabb köszönetét.

A szegény betegek javára. Az eperjesi Mária-kongregációnak 25-éves jubileuma alkalmából rendezett jótékony célú előadáson felülfizettek 50 kor.-val: Fischer-Colbrié Ágost püspök, dr. Novák István püspök; 20 kor.-val: dr. Holénia Gyula, Magyar József, Ratkovszky Pál, Bujanovics Gyuláné, Kissóczy Mátyásné, Stehr-üzlet; 18 kor.-val: dr. Kelemen Béla, Téglássy József; 14 kor.: dr. Schützené; 10 kor.-val: Tomanóczy, Sebes István, Halácsy Gyula, Kádas Miklósné, Koós Béla, Szabó Gézáné, Zaborovszky Béla; 9 kor.: Grósz Jánosné; 8 kor.-val: Koós Frigyes, Spillenbergné, Renvers Ferencné, Klauszer Kálmán, Fúzy Márta, Bleuer Józsefné, Janek Guidó, Grimek József, Andruscsakevics Henrik; 6 kor.-val: Hatala József, Lukács Mariska; 5 koronával: Majdák István, Pálesch Árpád, Zaicz Tivadarné, Sitányi Béláné; 4 kor.-val: dr. Krausz Béláné, Székely Andrásné, Szabó Barna, Klór nővérek, Gömöri Károlyné, Vogel Béláné, Mosánszky Istvánné; 3 kor.-val: Hoffmann Józsefné, Papp Zoltánné, Hankóné, Dobránszky Endréné; 2 kor.-val: Kristóf Endréné, Laczkó Mariska, Saly Győzőné, Rakovszky Elekné, Grohmann Emmy, Tivadar Márta, Bothné, Zavatzky Pál, Tomcsányi Belizárné, Rác Dezsőné, Stahúr

CSEMEGÉK, CUKORKÁK
LEGJOBB MINŐSÉGBEN

KLEIN JENŐNÉ

BODEGA
FÜTCA : TELEFON
46. SZ. : 162. SZ.

Jánosné, Desseffy Irma, Jurcsikné, Lukovich Aladárné, 3-szor N. N.; 1 kor.-val: Füllerné, Bodnár Józsefné, ifj. Gobonyáné, Nyemeczky, Jánossy Mária, Wrublovszkyné, Pasztorák Jánosné, Krucsayné, Fábiáné, 12-szer N. N. A nagylelkű közönség részéről teljesített ezen felülfizetésekért hálás köszönetet mond és azokat ezúton nyugtázza az eperjesi Mária-kongregáció elnöksége.

SZÉCHENYI-KÖR.

Február 13-ikán, szerdán d. u. 6 órakor a Vigadó nagytermében *Söpkéz* Sándor budapesti műegyetemi tanár tart előadást „Az energia gazdálkodásáról a háború után”. Belépődíj nincs.

Vitaeste. Febr. 5-ikén dr. *Csatáry* Ágost egyet. m.-tanár a *tuberkulózisról* tartott folytatásos előadást, ezúttal a tuberkulózis ellen való védekezésről és annak gyógyításáról. Előadó röviden rekapitulálva az előbbi előadáson elmondottakat, miként más betegségnél, itt is kettős a feladat: a betegség okozóját leküzdeni (a bacillus irtása) és az emberi test ellenálló erejének a fokozása. A betegség terjesztője elsősorban a beteg ember, kisebb mértékben az állat, a szarvasmarha. Főlemelő érzés, hogy az emberi ész végül is győzedelmeskedni fog a tüdővész fölött. A védekezésnek két irányban kell kiterjednie: *a) az egyénre és b) a közre.* A védekezést megnehezíti az alsóbb néposztályok anyagi és szellemi szegényége. A betegség könnyen terjed a beteg ember köpete és gennyváladéka által, sőt a köhögő 1-2 m. körzetbe permetezi köhögésével a baj csírát. Megnehezíti a védekezést, hogy az emberek a közülettel nem törődnek, nem alkalmazkodnak s önmagukkal szemben elnézők. Államnak és társadalomnak közösen kell végeznie a védekezést szociális intézmények létesítésével, a nép anyagi és szellemi tőkájének a gyarapításával, a jólét emelésével, a felvilágosítás terjesztésével. Át kell vinni a köztudatba a védekezés szükségességét. Norvégia igen energikus rendszabályokat léptetett életbe, mint pl. a tüdőbeteg kötelező bejelentése és azoknak a családjuktól való elkülönítése. Előadó szerint azonban a családi életbe való erőszakos beavatkozás kizárható. A jólét és kultúra emelkedésével a baj csökken. Németországban a háborút megelőző évben 32-ről 16-ra szállt le a tüdőbajban elhaltak száma 10,000 emberre. Dr. Korányi Sándor tanár 9 pontban foglalta össze a tüdővész leküzdésére szerinte alkalmas javaslatát. Ő is szükségesnek tartja a betegek kötelező bejelentését, a tüdőbeteg emberek eltiltása a gyermekekkel való foglalkozástól (tanítók, tanárok, élelmiszerárúsítók stb.), az otthon ápolható és a kórházi ápolásra szorult betegek kiválasztása, valamint az előbbieknél kellő izolálása, a kötelező lakásfertőtlenítés; minél több szanatóriumnak, speciális intézményeknek föllállítása gégesorvadás, sebészi gümőkórban szenvedők részére és dispensairek felállítása, mely utóbbiaknak rendkívül nagy működési terük lenne a betegek felkutatása és rendeltetési helyükre való juttatása által; a kezelőszemélyzet kellő kiképzése. Előadó nagy fontosságot tulajdonít a lelkesítő és tanítói kar lelkes közreműködésének. A műveltség terjedése, a kitanítás, a baj felismerése, a vagyonosodás emelkedése és az altruisztikus érzés csökkentheti a bajt. Az egyéni védekezés is kétféle: *a) a megbetegedés alkalmának az elkerülése*, mely alatt az óvintézkedés szigorú betartása értendő. A betegséget nem szabad eltitkolni, a lakás tisztántartása, célszerűbb és elegendő köpöedények alkalmazása, tisztaság minden nyilvános épületben, a tüdőbeteg anya óvatosan érintkezék gyermekével, a gyermek a földön a piszkot, a köpetet a sok csúszmázzal föl ne szedje; *b) az ellentállóképesség fokozása*, ezt elősegíti mindaz, ami a test szervezetét erősíti: sok, friss levegő, mozgás, tisztaság, hideg vízzel edzés. Itt előadó fölkerlte a hallgatóságot a hozzászólásra. *Ungár* Ilona és *Legány* Ilona egyes kérdéseire előadó megadta a feleletét.

Attért azután a *tüdővész* a *védőintézkedés* módjára. Fontos a baj korai felismerése. Előadó érdekesen mutatja be a baj keletkezését és a fejlődését. Ezzel a természet maga küzd ellenmérgek termelése által. A természetünk segítségére kell lennünk. *Higiénikus rendszar*

bályok: *a)* minden árthatmas dolognak kerülése, *b)* mértékletesség, megfelelő, *jó táplálkozás*, *c)* *edzés*, hidegvízgyógymód, reggelenként zuhany, éjjel borogatás, *d)* *jó levegő*, nyitott ablaknál alvás, déli időben való fekvés a szabadban szélétől védett helyen, napon, ajánlatos a magaslati levegő.

Tárgyalta végül előadó a *specifikus gyógykezelést*, amely a tuberkulózisnak baktériummal, vagy annak termékeivel való gyógyításából áll. A kezelés a milligrammok századrészeivel kezdődik és lassan emelkedő adagokkal szigorú orvosi ellenőrzéssel kell, hogy történjék. Szól továbbá a tüdőbaj egyik legjellegesebb tünetéről. Lázas állapot nem alkalmas a tuberkulin-kezelésre; a *tüdővérzésről*, ez többnyire nem veszélyes, sőt arra jó, hogy a baj létezésére figyelmeztet. Kezelése: nyugalom, csillapítószerek, mint morfium, esetleg brom. A vérzés ellátására jó konyhasót a szájba venni s egy korty vízzel leöblíteni. Jeges borogatás a szívre. Kerülése mindannak, mi a vérnyomást fokozza, így forró étel-ital, kávé, szesz stb.

A hallgatóság tapsal és éljenzéssel adózott a tudós előadónak a tanulságos előadásért.

Sz-ly.

A következő vitaest február 12-ikén lesz. Dr. *Máriássy* Béla folytatja előadását. Vita-pontok: *intézeti, hivatásos gyámság; szülői jog.*

HIREK.

Klema Imre.

Még nem is oly régen együtt jártuk az erdőt, a virágos rétet, hallgattuk patak csobogását, madár dalát, szóttuk ifjú álmainkat.

Aztán jött e háború. 1916. nyarán ő is elment katonának. Az iskola padjaiból egyenesen az „élet iskolájá”-ba. Mult év tavaszán, mint önkéntes 32-es vadászkaplár ment ki a harctérre. Júniusban hazajött néhány napra. Búcsúzáskor nyíló rózsát tűztem sapkájába, mely kertünkben nőtt, hol gyermekkorunkban együtt játszadoztunk. Nem gondoltam, hogy utoljára szorítom kezét, ölelem keblemre, bár tudtam, hogy oda kell mennie, hol ma még piros az élet, — holnap fehér álom. Hisz gyermekifjú volt, — alig 19-éves. Előtte állt egy reményteljes, célokkal teli élet. Maholnap ő lett volna szüleinek, testvéreinek támasza!

Kötelességét mindig híven, lelkiismeretesen teljesítette. Az iskolában mint diák, a fronton mint katona. Bajtársainak elbeszéléséből tudom, hogy a reá nézve végzetes 1917. július 23-ika előtti napokon önfeláldozóan, önként teljesített felderítő szolgálatot. Egész az orosz gyalogság állásáig férközött néhány emberével. Már biztosra vették a lövészárókban, hogy nem tér vissza; a nagy ágyútűzben oda kell vesnie embereivel együtt...! Az éj beálltával azonban szerencsésen visszatértek. Bátor cselekedete jutalmának, elismerésének már nem örülhetett. A következő nap véres csatájának legelején tüdőlövést kapott, mely néhány perc alatt kioltotta fiatal életét. Amily szelid volt élete, olyan lett halála is. Fájdalmat alig érzett. Podhajce mezején, fenn Galiciában kis földemelkedés — fakerezzel — jelezte a helyet, hol mostanáig aludta a hősök álmait. De idegen földben, szeretteitől távol nem akartuk hagyni! Szülei nagy nehézségek árán hazahozták földi maradványait és január 31-ikén az eperjesi kálváriai temetőben helyezték el örök nyugalomra. Most már azok között van, akik szerették s emlékét szívükben őrzik! Ha majd elmúlik a tél s ismét tavasz lesz, sírján virágok fognak nyílni s fehér nyírlák lombja susog a lágy szellőben. Mi, akik szerettük őt, megértjük a fáknek, virágoknak beszédét s emlékezetünk visszaszáll az elmúlt időkbe...

Nem hálnak meg azok, akiket szeretnek!

A 254. sz. tábori postával írják nekünk, hogy társadalmunk kedvelt tagja, *Grámer* Nándor őrnagy november végén jött a frontra, egy kis csángó faluba, mint a 72. honvéd helyi-tüzérszázal parancsnoka s azóta oly sok jót adta jószívűségének a legénység és a visszamaradt lakosság iránt, hogy most csakis megelégedett embert látni ott. Alantasai között többen vannak Eperjesről. Örömmel regisztráljuk a humánus parancsnokról szóló hírt.

Három testvér együttes kitüntetése.

Dr. *Szethlo* János eperjesi ügyvéd hadbavonult négy fia közül hárman lettek legutóbb — majdnem egyidejűleg — újból kitüntetve. Dr. *Szethlo* Zoltán ügyvéd, jogakad. magántanár, 4. honv. tűzéreztrelbeli főhadnagy az ezüst signum laudist, — *Szethlo* Ervin, az Osztrák-Magyar Bank tisztviselője, cs. és kir. 15. tűzéreztrelbeli főhadnagy a Károly-csapatkeresztet és utólag — még 1915. októberben, zászlós korában tanúsított hősi magatartásért — a nagy ezüst vízérségi éremet, — *Szethlo* István orvostanhallgató, 67. gyalogezredbeli hadnagy pedig a Károlykeresztet kapta, folyamatba tétetvén az újabb, harmadik kitüntetésére vonatkozó eljárás is.

A nagybójtai magyar szentbeszédet a róm. kath. főtemplomban minden csütörtökön d. u. 5 órakor *Szabó* Barna káplán tartja.

Esküvő. Megyénk két törzsökös családjának tagjai: *Szinyei Merse* Jenő, vallás- és közoktatásügyi miniszteri fogalmazó, tartalékos huszárfőhadnagy és lazi és bernicei báró *Ghillány* Piroska február 5-ikén Budapesten, az Angolkisasszonyok Sancta Maria-intézetének váci utcai templomában házasságot kötöttek. Az esketést Szmracsányi Lajos titkos tanácsos, egri érsek végezte. Tanúk voltak Rakovszky György, földmívelésügyi min. államtitkár és br. *Ghillány* Sándor orsz. képviselő. A násznép sorában az örömszülőknél: *Szinyei Merse* József, közgazgatási bírósági tanácselnök és neje, szmracsányi Szmracsányi Terézia, továbbá báró *Ghillány* Imre belső titkos tanácsos, volt földmívelésügyi miniszteren és neje, újlublói és jakubjáni Probstner Zsófián kívül ott voltak a *Szinyei Merse*, báró *Ghillány*, *Hedry* és *Radisics* családok rokon tagjai. A templomot nagy és előkelő közönség egészen megtöltötte.

Lukovich Aladár távozása. Amint már jeleztük mult számunkban, *Lukovich Aladár* a Földbérlok Országos Egyesületének igazgatójává választatván, itt hagyja városunkat és a Sárosvármegyei Gazdasági Egyesület titkári állásától megváltik. Amennyire örülünk szép előmenetelének, annyira fájlaljuk a távozását. *Lukovich Aladár* a maga becsületes, törekvő munkás életével, kiváló szaktudásával, kedves, előzékeny modorával, melegen érző szívvel sok-sok barátot szerzett társadalmunkban. Minden szépért és nemesért nemcsak lelkesedett, hanem cselekedett is, rosszat nem kívánt és nem tett senkinek, annál több jót. Úriember volt tetőtől-talpig, férfias karakter jóságos szívvel! Amikor Isten-hozzádot mondunk neki, szívből kívánunk jóvendő életére, működésére áldást és sikert!

Halálozások. Gyászlobogó a kir. törvényszék és járásbíróóság épületein jelzi az eperjesi kir. járásbíróóság volt vezető járásbírájának, lipóczi *Keczer* Imrénék, nyug. kir. ítélőtáblai bírónak febr. 3-ikán, 70-éves korában bekövetkezett elhunytát. Mint bírót és mint embert mindenki egyaránt tisztelte s nagyra becsülte, amire puritán jellemével, előzékeny, cordiális modorával, humánus gondolkodásával nagymérvben rászolgált. Tetemét Sárosbogdányban a családi sírboltban helyezték örök nyugalomra. A család a következő gyászjelentést adta ki: „Atulirottak — úgy a magunk, mint a nagyszámú rokonság nevében — fájdalomtól megtört szívvel jelentjük, hogy a felejthetetlen legjobb férj, atya, nagyatyja és rokon: lipóczi *Keczer* Imre nyug. kir. ítélőtáblai bíró, Sárosvármegyei törvényhatósági bizottsági tagja, a III. oszt. vaskoronarend lovagja, Eperjesen, 1918. febr. 3-ikán, életének 70-ik évében, hosszabb szenvedés és a halotti szentségek átjatos felvétele után visszaadta tisztá lelkét Teremtőjének. Drága halottunk földi maradványa febr. 3-ikán délelőtt 10 órakor fog Eperjesen Sárosvármegyei-út 14. sz. gyászlobogóval a r. kath. egyh. szertartása szerint beszenteltetni és ugyanazonnap d. u. 4 órakor Sárosbogdányban a családi sírboltban örök nyugalomra helyezni. Az engesztelő szentmise-áldozat február 7-ikén d. e. 9 órakor fog Eperjesen és Sárosbogdányban az egkek Urának bemutatni. Eperjes, 1918.

febr. 4. látás re sz. dol Keczer testőr-ő lipóczi menyé; Antónia

A ka lenti, ho utcai áll sének 2 létre sz

Ugya Medvez 20. honv nok, tan harctéren január h

Führ hercegi hó 2-iká nyugalon

Eljeg jogszigor bírtokos Mihály r leányát:

Képl tában lev 12. napja Antal, B chard Bé Egerváry Jordán M Kasznár nyák Ka mér, Mar Neograd Pállya C Szepesi Gyula é Képzőmű becsült n bemutatás veszi nag sz. kir. vá ségét tar 500 daru mindegy szigoruan tosan kiif 9-től 1-ig mélyenke Ne tessél mesebb l folyton n

A Sásület fe gyűlését ügyek s gyalásán Mátyásna kitétte és Dezső tv megválas tvsz. jegy Lajos ev mányi ta bíró válas hogy a há a jelenleg desét, an működése kében tár Ezen idez figyelmét

Ét-ma osztálya é ellenében garin 5 kitűnő m zódés sze zedőztes manu Ag 15 E k. Fuchs Ker. Fogy Mikolik Samu, Ti Vajdicska Gyula, S

együttes kitüntetése.

erjesi ügyvéd habavonult
n lettek legutóbb — majd-
ból kitüntetve. Dr. Szehtlo
kad. magántanár, 4. honv.
nagy az ezüst signum
Ervin, az Osztrák-Magyar
és kir. 15. tüzérezredbeli
csapatkeresztet és utólag
ben, zászlós korában tanú-
áért — a nagy ezüst vitéz-
o István orvostanhallgató,
hadnagy pedig a Károly-
matba tétetvén az újabb,
re vonatkozó eljárás is.
gyar szentbeszédet a
ban minden csüörtökön
Barna káplán tartja.

k két törzsökös családjá-
se Jenő, vallás- és közokta-
almazó, tartalékos huszár-
berniczei báró Ghillány
n Budapesten, az Angol-
Maria-intézetének vácziz-
ázasságot kötöttek. Az es-
ajos titkos tanácsos, egri
váltak Rakovszky György,
illamtitkár és br. Ghillány
ő. A nárszép soraiban az
Merse József, közigazga-
őkön és nejjén, szmrecsáni
továbbá báró Ghillány
sos, volt földmívelésügyi
újublói és jakubjáni
ott voltak Szinyei Merse,
s Radisics családok rokon
agy és előkelő közönség

r távozás.

Amint már
Lukovich Aladár a
Egyesületének igazgató-
nya városunkat és a Sáros-
Egyesület titkári állásától
örülünk szép előmenete-
k a távozását. Lukovich
tes, törekvő munkás éle-
ával, kedves, előzékeny
ő szívével sok-sok bará-
nkban. Minden szépért
elkesedett, hanem csele-
kivánt és nem tett senki-
ember volt tetőtől-talpig,
s szívvel! Amikor Isten-
ki, szívből kívánunk jó-
tésére áldást és sikert!

iszlobogó a kir. törvény-
pületein jelzi az eperjesi
vezető járásbírájának,
s, nyug. kir. ítélőtáblai
0-éves korában bekövet-
bíró és mint embert
telte s nagyra becsülte,
el, előzékeny, cordiális
gondolkodásával nagy-
temét Sárosbogyánban
ezték örök nyugalomra.
gyásjelentést adta ki:
magunk, mint a nagy-
en — fájdalomtól meg-
hogy a felejtethetlen
ratya és rokon: lipóczi
ítélőtáblai bíró, Sáros-
ági bizottsági tagja, a
ovagja, Eperjesen, 1918.
70-ik évében, hosszabb
szentségek ájtatos fel-
szta lelkét Teremtője-
öldi maradványa febr.
kor fog Eperjesen a
házban a r. kath. egyh.
ntelteni és ugyanaznap
gdányban a családi sír-
ra helyeztetni. Az en-
zat február 7-ikén d. e.
és Sárosbogyánban
tattatni. Eperjes, 1918.

febr. 4. Nyugodj békében, a boldog viszont-
látás reményében! Özv. lipóczi Keczer Imréné
sz. dobói Dobay Gizella, felesége; lipóczi
Keczer Béla cs. és kir. kamarás, magyar nemesi
testőr-örnag, lipóczi Keczer Duci, gyermekei;
lipóczi Keczer Béláné sz. Bohdanowicz Emilia,
menye; lipóczi Keczer Imre, lipóczi Keczer
Antónia, unokái.

A kassai állami elemi iskolák tantestülete je-
lenti, hogy kartársuk **Cserneczky Béla**, a kinizsi-
utcai áll. el. iskola igazgatója tahítói működé-
sének 25-ik esztendejében február 1-jén jobb-
létre szenderült.

Ugyanaz a tantestület jelenti, hogy pályatársuk
Medveczky Lajos kassai áll. tanító, a m. kir.
20. honv. gyalogezred zászlósa, szakaszzparancs-
nok, tanítói működésének 20. évében az olasz
harctéren a honvédök sorából kidőlvé, ezévi
január hó 20-ikán elhunyt.

Führer Pálné szül. **Gasner** Irma, a Koburg
hercegi uradalom számvevőjének özvegyét e
hó 2-ikán nagy részvét mellett helyezték örök
nyugalomra.

Eljegyzés. **Lamparter** Jenő tart. hadnagy,
jogszigorló, Lamparter Rezső gergelylakai föld-
birtokos fia, február 3-ikán eljegyezte **Slajchó**
Mihály m. kir. áll. tanítónőképzőintézetű tanár
leányát: **Meluskát**.

Képkiallítás. Eperjesen a pénzügyi palotá-
ban levő utcai üzlethelyiségben, február hó
12. napján megnyíló nagy képtárlaton Berkes
Antal, Boemm Ritta, Bükkerty Mariska, Bur-
chard Bélaváry J., Börsök S., Edvi Illés Ödön,
Egerváry P. Ágost, Herr Cézár, Heyer Artur,
Jordán Miklós, Jámor Lajos, Kacziány Ödön,
Kaszvár Ring Jenő, Kézdi Kovács László, Krus-
nyák Károly, Koszkol Jenő, Margittay Tihá-
mér, Markó Ernő, Molnár Z. János, Nagy Ernő,
Neogrady Antal, Olgay Viktor, Ott Zoltán
Pállya Celesztin, Peske Géza, Pilch Dezső
Szepesti Kuszka, Tölgýessy Artur, Zorkóczy
Gyula és Mousson J. Tivadar, a „Magyar
Képzőművészeti Társulat” tárlatai ismert és
becsült mesterek eredeti festményei kerülnek
bemutatásra. E méreteiben is impozáns, mű-
vészi nagy képkiallítás megtekintésére Eperjes
sz. kir. város és vidékének műértő úri közön-
ségét tisztelettel meghívjuk. Az itt tárlatozott
500 darab abszolút becsű, művészi festmény
mindegyike, stilszerű keretbe foglalva eladó
szigorúan megszabott és minden művön pon-
tosan kiírt áron. A kiállítás nyitva van délelőtt
9-től 1-ig, délután 2-től 8-ig. Belépő-díj szemé-
lyenként 50 fillér az eperjesi hadiárvaik javára.
Ne tessék elfelejteni, hogy a legjobb és legne-
mesebb befektetés a művészi kép, mert értékben
folyton növekszik és igazi kulturélvezetet nyújt.

**A Sárosvármegyei Pártfogó Egye-
sület** február 5-ikén tartotta rendes évi köz-
gyűlését a vármegyházán, amikor a folyó
ügyek s titkári és pénztári jelentések tár-
gyalásán kívül lemondó elnökének, Kissóczy
Mátyásnak érdemeit jegyzőkönyvileg megörö-
kítette és helyette elnökké dr. **Körtvélyessy**
Dezső tvsz. elnököt egyhangú lelkesedéssel
megválasztotta. Jegyző lett dr. **Kriskó Miklós**
tvsz. jegyző s központi választm. tag **Liptai**
Lajos ev. lelkész; kisszebeni vidéki választ-
mányi tagnak **Patoeska Jarosláv** vezető-járs-
bíró választatott meg. A közgyűlés elhatározta,
hogy a háborús viszonyok folytán az egyesület
a jelenleginél szélesebb körre terjeszti ki műkö-
dését, amelynek sikere, valamint az egyesület
működése iránti érdeklődés felkeltése érde-
kében társadalmi mozgalmat fog megindítani.
Ezen ideális célra a t. olvasóközönség szíves
figyelmét már most felhívjuk.

Ét-margarin. Eperjes város közlelmezési
osztálya értesíti a közönséget, hogy zsírjegyek
ellenében (1/4 kg.-os zsírjegyre 1/2 kg.) **étmar-
garin** 5 koronáért kapható. Az **étmargarin**
**kitűnő minőségéről és élvezhetőségéről meggyő-
ződés szerzetett.** Ét-margarin a következő fű-
szerüzletekben kapható: Eger Mór és fia, Feld-
mann Adolf, Singer Ede, Bein S., Dahlström
K., Fuchs Márk, Gömöri Károly, Klein Ferenc,
Ker. Fogy. Szöv., Kun Sándor, Lefkovits Emil,
Mikolík István, Neumann Vilmos, Schnitzer
Samu, Tisztv. Szövetkezete, Troszler Kálmán,
Vajdicska K., Atlasz H., Klein Jenő, Oravec
Gyula, Sváby Ferenc.

„Eszteendő.” Mindenki, aki újonnan belép
a PESTI NAPLÓ előfizetői közé, kedvezménye-
áron, 9 kor. helyett 3 koronáért kapja negyed-
évre a PESTI NAPLÓ kiadásában megjelenő új
szépirodalmi és politikai folyóiratot. Az ESZ-
TENDŐ megjelenése irodalmi szenzáció. Könyv-
alakú, vastag füzet, mely minden hónapban
friss, érdekes és magas színvonalú olvasmá-
nyokat közöl. Az első számban Szép Ernőtől
és Bartha Lajostól egy-egy hosszú elbeszélést,
Szomorú Dezsőtől egy eddig színre nem került
szenzációs szindarabot, egy páratlan érdekes-
ségű politikai riportot, verseket, cikkeket, gazdag
rovatokat lel az olvasó. Ez a folyóirat egyetlen
táborba tömöríti az új és régi jó irodalmat.
Főszerkesztője Hatvány Lajos.

Mozgósínházak mősora.

OLYMPIA:
Vasárnap: *Házasság unalomból* Henny Por-
tennel. *Izgalmak éjszakája* Stuart Webbsszel.
Csüörtökön: *Akik kétszer halnak meg* Alwin
Neusszal.
Szombaton: *Ha a vér megszólal* Hespériával.
Pokoli csaták, aktualitás.

URÁNIA:
Vasárnap: *Szemben az étellel*, dráma 4 felv.
Vilmos császár Törökországban, aktualitás.
Kedden: *Fekete lord*, Harry Piel detektiv-
kalandjai.
Szerdán: *A doktor kisasszony*, vígjátékláger
3 felvonásban.

Cabiria méreteivel és arányaival bámulatba ejtette
és az eksztázisig fokozta az érdeklődést az
egész világon.

Jegyelővét **Haltenberger ruhatisztító-üzletben.**

Közlekedés a Ksod. vasút vonalán.

Érvényes 1918. jan. 15-iktől.

Orló—Kassa.			
Orló	ind. 5 ³⁵	—	12 ⁰⁰
Héthárs	érk. 6 ²²	—	12 ⁴⁵
.....	ind. 6 ³⁰	—	12 ⁵²
Eperjes város	ind. 7 ⁴¹	—	2 ⁰²
Eperjes	érk. 7 ⁴⁵	—	2 ⁰⁵
.....	ind. 7 ⁵⁵	10 ⁵⁰	2 ²⁸
Abos	érk. 8 ²⁶	11 ²⁰	2 ⁵⁹
.....	ind. 8 ⁵⁷	11 ³⁷	3 ⁴³
Kassa	érk. 9 ²⁵	12 ⁰⁰	4 ⁰⁰

Kassa—Orló.			
Kassa	ind. 4 ⁵⁵	12 ³⁷	—
Abos	érk. 5 ²²	1 ¹³	—
.....	ind. 5 ²⁴	1 ¹⁵	—
Eperjes	érk. 5 ⁵⁵	1 ⁴⁰	—
Eperjes	ind. 6 ¹⁵	2 ¹⁰	—
..... város	ind. 6 ²⁰	2 ¹⁵	—
Héthárs	érk. 7 ²⁸	3 ²²	—
.....	ind. 7 ⁴¹	—	—
Orló	érk. 8 ²³	—	—

Szepesség felöl.

	Szv.	Gyv.	Szv.
Kralován	ind. 5 ²⁹	1 ¹⁵	3 ¹⁴
Liptószentmiklós	ind. 7 ⁰³	2 ⁰¹	4 ⁴⁹
Poprád	ind. 8 ⁴⁷	3 ¹⁵	7 ¹⁷
Igló	ind. 9 ⁴³	3 ⁴⁶	8 ²³
Margitfalu	ind. 10 ⁴⁵	4 ³⁵	9 ⁴²
Abos	érk. 11 ³²	5 ⁰⁶	10 ²⁷
.....	ind. 1 ¹⁵	5 ¹²	4 ⁵⁰
Eperjes	érk. 1 ⁴⁰	5 ⁴⁰	5 ³⁰

Szepesség felé.

	Szv.	Szv.	Szv.
Eperjes	ind. 10 ⁵⁰	2 ²⁸	10 ²⁵
Abos	érk. 11 ²⁰	2 ⁵⁹	10 ⁵¹
.....	Gyv.	Szv.	Szv.
Margitfalu	ind. 11 ⁴⁶	3 ³⁸	4 ³¹
Igló	ind. 1 ²²	4 ³⁴	5 ¹⁵
Igló	ind. 2 ¹⁹	5 ⁴⁵	6 ³⁸
Poprád	ind. 3 ⁰⁸	6 ⁵⁰	7 ⁴²
Liptószentmiklós	ind. 4 ²⁰	8 ³²	9 ²¹
Kralován	érk. 5 ⁰³	9 ⁴⁸	10 ⁴⁴

Eperjes—Bártfa.

Eperjes	ind. 6 ²⁵	2 ²⁵	6 ²⁵
Bártfa	érk. 8 ⁵⁹	4 ²⁵	8 ⁴⁰

Bártfa—Eperjes.

Bártfa	ind. 5 ⁴⁵	11 ⁴⁵	6 ⁰⁵
Eperjes	érk. 7 ³⁴	2 ⁰⁰	8 ⁴⁰

Szerkesztői üzenet.

I. M. G., H-n. Szíves-örömet vettük abbéli készségét,
mellyel író-gárdánk sorába belépni óhajt. A küldött
cikket a „Mulató”-ba sorozzuk be, abba a rovatba,
melyről becses soraiban oly hízelgő módon nyilat-
kozni szíves volt.
M. Z., H-e. Egyelőre csak lappeldánnyal szolgálhatunk
viszonzás fejében.
L. J., H-n. Jönni fog a többi jóízű apróság is, de —
varietas delectat. Másokat is kell — felváltva — szere-
peltetni a „Mulató”-ban.

Felelős szerkesztő: **dr. Rosenberg Teofil.** Kiadótulajdonos: **dr. Koós István.**

Magánvizsgálatokra
a középiskola minden osztályából, érettségire,
javító- és önkéntesi vizsgára gyorsan, felelős-
séggel készít elő tanulókat és felnőtteket a
ZSOLDOS-TANINTÉZET
Budapest, VII., Dohány-u. 84. Telefon 32-40.
:: Díjazás csakis eredményes vizsga után. ::

Bérbevennék □ □ □ □
konyhakertészetre alkalmas
KERTET
2-3 szoba- és konyha-
használattal.
Cím a kiadóhivatalban. :: ::

Malomipari és Áruforgalmi R.-T.
Sürgőny cím: **BUDAPEST** Telefonszám:
Malombank. **V., Gizella-tér 3.** :: 134-94. ::

Konyhakerti magvakat
— míg a készlet tart —
napi áron szállítunk.
A nagy maghiányra való tekintettel a
rendelések csak a beérkezés sorrendjé-
ben vehetők figyelembe.
Csíraképességért, tisztaságért szavatolunk.

VISZKETEG!
Rüh, sömör és mindennemű
bőrbaj biztos gyógyszere a
BORÓKA-KENŐCS.
Nem piszkít és szagtalan. Ára **3, 5 és 9** kor.
Hozzávaló Boróka-szappan **5** kor. Készíti
Gerő Sándor gyógyszerész, Nagykőrös. —
Eperjesen kapható **Kovaliczky Pál** és
Pálesch Árpád gyógyszerésztárában.

Szállítok ::: legjobb minőségű
étel-ecetet,
„Acetin” nevű ecetszeszpótlószerem-
nek vízzel való 15-20-szoros higí-
tásával készítve; továbbá legfinomabb
citromnedvpótlót
legkevesebb 25 kilogr. mennyiségben.
Képviselő kerestetik.
WELWART N. vegyész-mérnök
vegyi-termék-gyára
• Wien, IX., Sensengasse 8. •

Eperjes szab. kir. város gazdasági tanácsától.

4952 - 1917. kig. sz.

Hirdetmény.

Eperjes szab. kir. város tanácsa az utak- és hidakon szedhető **vámok**, valamint a piac **helypénzszedhetési jogának** 1918. április 1-jétől 1919. március 31-ikéig terjedő egy évre való bérbeadhatása céljából, 40,000 kor. kikiáltási ár mellett, 1918. évi **február hó 27-ikén délelőtti 10 órára** a városháza tanácstermébe árverést tűz ki azzal, hogy közelebbi feltételek a városi számvevőség-nél tudhatók meg.

Eperjes szab. kir. város gazdasági tanácsának 1918. február 1-jén tartott üléséből.

Faragó József,
kir. tan., polgármester.

Hirdetmény.

A kisszebeni kefe-, konyhaeszköz- és famegmunkáló-gyárnak a kisszebeni 2004/a. sz. tjkönyvben foglalt **ingatlan, valamint ingó vagyona** Kisszebenben, a gyárhelyiségben 1918. évi **február 27-ikén délután 4 órakor** nyilvános árverésen el fog adatni.

Az árverési feltételek a felszámolóknál megtekinthetők.

4 polgári osztályt végzett :: **leány**

helybeli nagykereskedéshez azonnali belépésre kerestetik.

Cím a kiadóhivatalban. ::

Meghívás.

Az 1898:XXIII. t.-c. alapján alakult Országos Központi Hitelszövetkezet kötelékébe tartozó **Eperjesi Ipari és Gazdasági Hitelszövetkezet** mint az Országos Központi Hitelszövetkezet tagja felszámolás alatt cég 1918. évi **február 11-ikén** d. e. 9 órakor a Kereskedelmi Takarékpénztár Részvénytársaság helyiségében Eperjesen

végelszámoló közgyűlést

tart, melyre a tagok az alapszabályok 40. §-a értelmében azzal hivatnak meg, hogy ha ezen közgyűlés határozatképes nem lenne, 1918. évi **február hó 26-ikán** d. e. 9 órakor ugyanott újabb közgyűlés fog tartatni, mely - tekintet nélkül a megjelent tagok számára - határozni fog mindazon tárgyak felett, melyek ezen közgyűlés napirendjére kitézettek.

Tárgysorozat: 1. A felszámoló- és felügyelőbizottság jelentéseinek előterjesztése. 2. A felszámoló szövetkezet kimutatásainak előterjesztése és a mérleg megállapítása. 3. Határozathozatal a veszteség fedezésére nézve. 4. Felhatalmazás adása a felszámoló részére arra nézve, hogy a) a még vissza nem fizetett takarékbetéteket, üzletrészeket és fel nem vett osztalékokat kimutatás kapcsán bírói letétbe helyezhesse; b) hogy a felszámolt hitelszövetkezet üzleti könyveit és iratait megőrzés végett a Kereskedelmi Takarékpénztár Részvénytársaság eperjesi cégnél elhelyezhesse és végül c) hogy az elkészített számadások alapján és azoknak a cégbíróshoz leendő betérjesztése mellett a felszámolt szövetkezet cégének törlesztését az illetékes cégbírósnál kérelmezhesse.

A felszámoló szövetkezet tagjai sorában a felszámolás bejegyzése óta változás nem állott be.

Mérleg-számla 1917. dec. 31-ikén. *Vagyon:* Központi betét 9028-40 K., veszteség 1881-95 K., összesen 10,910-35 K. *Teher:* Üzletrészek 4098 K., takarékbetétek 4825-73 K., tartalékalap 1881-95 kor., fel nem vett osztalék 104-67 kor. összesen 10,910-35 K.

Veszteség-nyereségszámla. *Tartozik:* Költségekért 14,463-64 K., behajthatatlan követelésekért 1300- K., összesen 15,763-64 K. *Követel:* Kamatokért 11,184-19 K. jutalékért 2697-50 K., veszteségért 1881-95 K., összesen 15,763-64 K.

Eperjes, 1918. január 28-ikán

A felszámoló-bizottság.

A Főutea 40. sz. (Kóós-) házban egy ÜZLETHELYISÉG

1918. február 1-jétől kiadó.

EPERJESI TAKARÉKPÉNZTÁR.

Meghívó. Az Eperjesi Takarékpénztár 1918. évi február hó 20-ikán délután 3 órakor Eperjes szab. kir. város tanácstermében tartandó

73. ÜZLETÉVI RENDES KÖZGYŰLÉSRE

a t. c. részvényeseit azon kérelemmel hívja meg, hogy a tárgyak fontosságánál fogva, lehetőleg teljes számmal megjelenni szíveskedjenek. Amennyiben ezen közgyűlés nem lenne határozatképes, az újabb - ugyancsak Eperjes szab. kir. város tanácstermében tartandó - közgyűlésnek határidejét **1918. március hó 7-ik napjának délután 3 órájára tűzi ki.** Ezen újabb közgyűlés a megjelent részvényesek számára való tekintet nélkül határozatképes. **A közgyűlés tárgyai:** 1. Társulati elnök választása. 2. Az igazgatóság évi jelentése. 3. A zárszámadások előterjesztése a felügyelőbizottság jelentésével. 4. Az 1917. évi mérleg megállapítása, a nyereség hováfordítása és a felmentvény iránti határozathozatal. 5. Az igazgatóság és felügyelőbizottság együttes indítványa az alaptökének emelése s az alapszabályok 4. §-ának megfelelő módosítása iránt. 6. A felügyelőbizottság egy tagjának választása egy évre.

Eperjes, 1918. január 29.

Az igazgatóság.

Jegyzet. Esetleges meghatalmazások legkésőbbben 1918. február hó 17-ikének déli 12 órájáig nyújtandók be az igazgatósághoz.

Vagyon	Mérleg-számla	Teher	Tartozik	Nyereség- és veszteség-számla	Követel	
Pénztári készlet . . .	186745-76	Részvénytőke	850000- -	Betétek utáni kamat .497898-73	Nyeres.-áth. 1916-ról . 45355-03	
Váltótárca	977092-50	Általános tart.-alap*	450000- -	Betét kamatadó	52025-98	Kamatok: váltók után 87961-09
Jelzálog-kölcsönök . .	1610552-19	Különl. tartalékalap**	250000- -	Tiszti fizetések	39200- -	" jelz.-kölcs. " 140618-31
Törl. jelzálog-kölcs. . .	223066-92	Építkezési tart.-alap .	75000- -	Tisztviselők háborús .		" törl. jelz.-kölcs. " 13707-49
Elöl. értékpapírokra . .	126242-45	Rendk. vesz. t.-alap . .	60000- -	drágasági pótléka	8640- -	" értékp.-előleg. " 7699-42
Elöl. kézzizálogokra . .	2195- -	Adó-tartalékalap*** . .	25000- -	Üzleti költség	12681-70	" kézziz.- " 227-70
Értékpapírok	11331660-73	Nyugdíjalap****	248113-69	Ház-költség	1346-81	" folyószámlák " 189394-19
Intézeti házak s ingatl. .	222000- -	Betétek: tak.-bet.-könyv-		Jóteknycélú adak.	6885- -	" részénybefiz. " 2035-62
Átmeneti tételek	1668-25	vekben 16442303-01		Adók és illetékek	41041-21	Értékpapírok jöved. . .453570-08
Egyéb aktívák	1959-60	f.-szlán 631204-50	17073507-51	A felszerelések teljes		Intézeti házak és ingat-
Nyugdíjalap értékpapí-		Betéti kamat-adó	27224-19	leirása	3418-08	lanok jövedelme
pirjai	239300-40	Átmeneti tételek	136911-90	Nyereség egyenlegül:		Nyeres. a bizom. üzletb. .
Folyószámlai adósok . .	4588809-61	Egyéb passzívák	1340- -	multéviáth. 45355-03		sidegenpénznemeknél 12577-33
Pénzüntézet Központ		Fel nem vett osztalék . .	320- -	ezid. nyer. 273321-09	318676-12	Syndikatusi részesedés,
üzletrészbefizetés . . .	4800- -	Óvadékok	294200- -			jut., letéti s átír. díjak . 17234-50
Óvadék adósok	294200- -	Nyereség egyenlegül . . .	318676-12			
	19810293-41		19810293-41		981813-63	981813-63

* Ezévi dotációval 460000 kor. - ** Ezévi dotációval 260000 kor. - *** Ezévi dotációval 40000 kor. - **** Ezévi dotációval 253580 kor. 11 fill.

Eperjes, 1917. évi december 31-ikén.

Az igazgatóság:

DR. DARÁNYI GYULA
ERNEY KÁROLY
FRIED SIMON

GALLOTSIK LÁSZLÓ
DR. OSZVALD TIVADAR
DR. SCHMIDT GYULA

SZTANKAY LÁSZLÓ
DR. SZTEHLO JÁNOS
THRÓR GYULA.

A felügyelőbizottság:

DR. BALPATÁKY IMRE
DR. CSATÁRY ÁGOST

VOGEL BÉLA,
vezérigazgató.

FÁRKAS LAJOS
LOVAG WOLCZYNSKI GUSZTÁV